

[Aase Olesen]

forhold i visse danske kommuner, som vi som et kultursamfund og velfærdssamfund simpelt hen ikke kan være bekendt. Der tænker jeg ikke mindst på den situation, vi kommer i, hvis det bliver nødvendigt at presse visse kommuner til at tage yderligere mange asylsøgere, mange flygtninge – ikke mindst kommuner, som i forvejen har mange indvandrere. Hvordan vil reaktionen være i de kommuner, samtidig med at visse velhavende nabokommuner overhovedet ikke deltager i processen?

Jeg tror, at det, vi behandler her i dag, i allerhøjeste grad er et forslag til folketingsbeslutning om, hvordan vi skal undgå, at det danske samfund og den pæne overflade krakelerer. Derfor er det meget nødvendigt, at vi gør noget, og jeg er enig i de tre grundholdninger, som der gives udtryk for i Socialdemokratiets forslag, nemlig at det er en fælles forpligtelse for hele Danmark at give plads for de mennesker, der har fået asyl, og dernæst at det er en principiel forpligtelse for hver enkelt kommune at modtage et antal flygtninge. Det er naturligvis meget svært – det er jeg enig i – om jeg så må sige at trække et bestemt antal flygtninge ned over hovedet på en kommune eller en kommunalbestyrelse, og det mener jeg da heller ikke at forslaget lægger op til; sådan læser jeg det ikke. Jeg mener også, det er meget vigtigt at slå fast, at det er den øgede og den bedre koordinerede indsats, der er nødvendig, hvis man skal komme videre.

Hvis det udvalg, som Socialministeriet har, kan løse den opgave at lægge et ganske stærkt pres på de kommuner, der i dag helt åbenbart ikke føler sig forpligtet og ikke har til sinds på nogen måde at lade sig rokke fra denne afvisning, så de ændrer holdning, skal vi da ikke oprette et nyt organ. Men jeg opfatter det, Socialdemokratiet her foreslår, således, at man giver udvalget en kompetence til, hvis man løber ind i problemer, der ikke kan løses, at stille forslag på en række områder, som man siden hen nævner i beslutningsforslaget.

Jeg skal ikke i dag tage stilling til, om det vil være rimeligt at fremsætte lovforslag på alle de punkter, som Socialdemokratiet her nævner. Det kan være, de løses ad anden vej; det er ikke alting, der skal løses ved lovgivning. Det Radikale Venstre kan i hvert fald ikke i dag gennemskue, om alle de for-

slag til lovforslag, som Socialdemokratiet her påpeger, nødvendigvis skal gennemføres og på én gang, men under alle omstændigheder har man jo netop formuleret det sådan, at man foreslår lovforslag fremsat, og det vil sige, at de kommer til behandling i kommunaludvalget. Der kan man så diskutere, i hvilken grad udligningsordningerne skal ændres, i hvilken grad staten skal gå ind. Vi mener også som princip, at staten må dække kommunernes omkostninger ved integrationsprocessen. Men at sige, at man skal dække alle udgifter, ville jo være det samme som at udskrive en blankocheck til kommunerne. Det er vi ikke parat til i dag. Det må være det centrale udvalg, der under sit arbejde konstaterer, at man ikke kan komme videre af de og de grunde, og derfor foreslår, at man ændrer lovgivningen på særlige områder eller udvider rammer, hvor det er nødvendigt.

Jeg tror, det på samme måde kan være nyttigt at få lavet udvalg i amtskommunerne; man har dem jo mere eller mindre. Det, socialudvalget nu skal diskutere, må være, i hvilket omfang disse forskellige udvalg har fungeret, og hvorfor ikke, for det er jo helt åbenbart, at det mange steder lader meget tilbage at ønske.

Hvad angår det punkt, der handler om fordeling af flygtningene og de hensyn, man skal tage, er det for os afgørende, at man tager hensyn til flygtningenes mulighed for at skaffe sig beskæftigelse og uddannelse samt naturligvis til, hvor flygtningene gerne vil være. Det kan meget vel være, at der, efter at vi har fået en rimelig fordeling af samtlige flygtninge, stadig væk vil være enkelte kommuner her i landet, som ingen flygtninge har, simpelt hen fordi der ikke er nogen flygtninge, der ønsker at komme derhen. Men det drejer sig jo ikke om de kommuner i hovedstadsområdet, der har været nævnt her, der ligger man tæt ved bymæssig bebyggelse, tæt ved uddannelsesinstitutioner. Men at gå så firkantet til værks, at man skulle sige, at hver eneste kommune i landet skal have et antal flygtninge ud fra sit indbyggerantal, går vi ikke ind for, for det tror jeg i virkeligheden ikke nogen vil være tjent med. Dermed har jeg også sagt, hvad vi mener om VS' forslag.

Tilbage står spørgsmålet om at skaffe bolig, for det er jo det, der i første række er problemet. Vi er enige med Socialdemokrati-